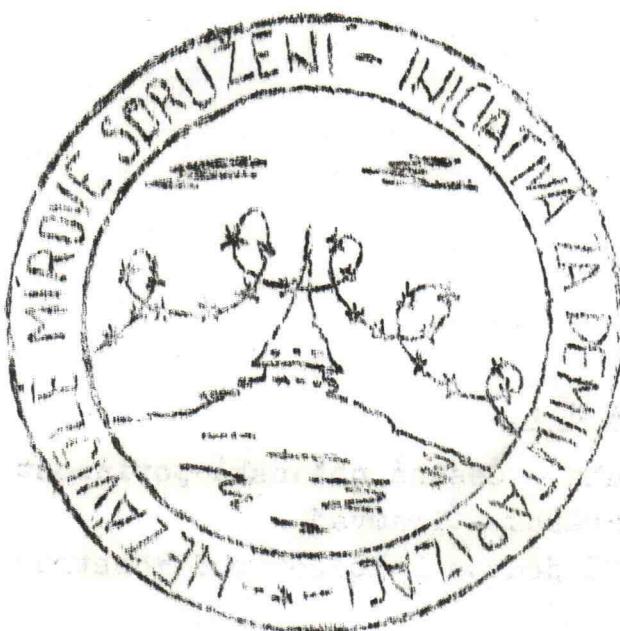

NEZÁVISLÉ MÍROVÉ SORUŽENÍ

LIBEREC

ČÍSLO: 3.

O B S A H :

- J.Kuhn - Čestná občanská povinnost ?
- S.Karásek - Tramvaj
- Ještě jednou k lednovým demonstracím
- Setkání
- J.Kuhn - Smutné výročí
- Nové zákony v MÍR
- Britští aktivisté v Praze
- Zprávy - Kontakty - Odsouzení
- Základní prohlášení Klubu právní podpory
- L.Mayer - Apel

Čestná občanská povinnost ?

Rok co rok na jaře a na podzim nastupují tisíce mladých mužů plnit svou čestnou občanskou povinnost. Čestnou občanskou povinnost, která je dána zákonem. Jenže tito mladíci ve většině případech chápou nástup na základní vojenskou službu /dále jen ZVS/ jako znásilnění své osobnosti, jako nutné zlo a podrobují se s různým stupněm sebezapření. Jaho nejvyšším stupněm je akt občanské neposlušnosti - nenastoupení ZVS. Avšak tento čin je podle platného čs. trestního řádu podle §269 stíhatelný a hrozí za něj nepodmíněný trest odňati svobody až do tří let.

Občanská povinnost však musí vycházet z postoje příslušníka tohoto národa, z jeho uvědomění a pocitu důváležitosti se státem. Hovoří - li se o čestné občanské povinnosti, měli by být odvedenci na takové mravní výši, aby ZVS nastupovali zcela dobrovolně a tuto službu chápali jako čestný akt, jímž vyjadřuje svůj poměr k vlasti. Je-li pro povolance nástup ZVS nutné zlo, jenž je třeba vytrpět, je zřejmé, že výchova mladé generace zůstala. Kdyby ZVS byla čestnou povinností, nemusí ukládat zákon. Čestnost a další morální hodnoty nám kromě rodičů vstěpuje společnost. A právě společnost, její představitelé, nesou odpověď za zprofanování čestnosti a její degradaci.

Jako východisko ze současného krizového stavu ve vědomí mládeže k armádě se jeví nikoli nahradní služba, které je určena pouze úzkému kruhu odvedenců, ale zavedení alternativní civilní služby. Pravda, nejvyšší vojenští činitelé hovoří o tom, že zákon /jedná se o zákon č. 121/1978 sb. tzw branný zákon/ tento pojem nezná. Pokusme se objasnit, co to vlastně alternativní civilní služba je :

Je to takový druh služby, který umožňuje odvedenci vybrat si místo ZVS, zaměstnání v místě bydliště u civilního zaměstnatele na dobu stejně dlouhou jako ZVS /zpravidla však delší, maximálně však tříletou/ tato zaměstnání by mu byla nabídnuta na okresní vojenské správě /OVS/ v případě, že by měl o tuto službu zájem. Mělo by se jednat o zaměstnání v nichž je nedostatek zaměstnanců. OVS by tato volná místa zajišťovala ve spolupráci s ONV, odborem pracovních sil a útvary KPP podniků v jejich působnosti. U vybraného zaměstnavatele by byl odvedenec povinen zůstat po celou dobu služby, tj. uzavřít prac. poměr na dobu určitou. Rozvázání tohoto pracovního poměru z jakékoliv příčiny /mimo zdravotních důvodů/ by mělo za následek zrušení výhod alternativní civilní služby a okamžitý nástup celé ZVS. Po celou dobu trvání alternativní služby by měl odvedenec pobírat normální plat.

Tato služba by měla být umožněna především těmto občanům: -věřícím a těm, kdo z důvodů svědomí a vědomí odmítají službu v armádě.

- kdo je otcem dvou a více dětí
- mužům, kteří pečují samostatně o jedno a více dětí
- těm, kdo pečují o invalidní blízké příbuzné

Domnívám se, že kdyby existovala tato možnost, služba v armádě by se stala skutečně čestnou občanskou povinností, která by se opírala o vysoké morální hodnoty člověka a jeho svobodné vůli si vybrat možnost služby.

Josef Kuhn
Teplická/492/17
190 00 Praha 9

Poznámka: autor předkládá tento návrh diskusi a káždý konstruktivní návrh je vřele vítán na uvedené adrese. Po zpracování připomínek bude návrh předložen kompetentním orgánům k posouzení.

T r a v a j

Byl jsem počat v tlačenici, narodil jsem se v tramvaji, která byla cukla; tedy předčasně. My všechni co jsme tady, jedeme v naší nové, rukama tatrováků vyrobené tramvaji a některí z nás cestujících pohodlně sedí, jiní stojí v návalu. A ten stojící dav se organizovaně kolčá, dopředu a dozadu, všechni stejně, aniž by se bezděčně. Samozřejmě pan průvodcí se s námi neklébá, ten se vydí na vyvýšeném místě, cinká pénězi a stále něco křičí. A jeden řidič je postavou potvrhodnou: sedí oddělen neprůstřelným sklem, zády k cestujícím a úkosem sleduje v zrcátku život v nové tramvaji. Vládne touto tramvaji, nám cestujícími, ale řídit nám nemůže, jen na rovině rychlosti může přidat nebo ubrat. Je to spíše brzdař, ale ani to ne, vždyť je tu jízdní řád, který ho nutí, jak rychle má jet. Tak proto je asi řidič u nové tramvaje zamračený a nevrlý. Možná, že by chtěl rozvážet cestující, každého kdm chce, každého vysadit před domem a srdečně se s ním rozkoučit. Ale jsou tu koleje, krutý systém kolejí, který bere řidičovi jeho řidičství, systém kolejí a jízdního řádu, který bere řidičovi jeho styl.

Tramvaj se valí dál, zatímco řidič sedí jako balík a pozoruje úkosem v zrcátku stejné kolibání cestujících v rychle rozjeté tramvaji. Alespoň kousíček, těchto sto metrů to rozpalí, a cestující vědí, jak rychle může naše nová tramvaj jet. Pak ovšem musí přibrzdít a oto je to horší: peníze se vysypávají, pracné úcesy se ničí, tupé údery, bolestný křik, vřava, která přišla po krátké a rychlé jízdě, vřava, která musí zákonitě přijít, jestliže řidič nutí tramvaj jet rychleji, než je to možné. Lidé se sbírají ze země, děti a stařeny pláčí, zjistí se škody a zlomeniny a všichni nadávají řidiči, který za to fakticky nemůže. Vášnivě spílají řidiče, který je možná chápe, který možná nemá, co by k tomu dodal.

Pojďme dál. Tramvaj zastaví na stanici, stojí. Cestující chtějí obvykle vystupovat ze stojící tramvaje, ale ředstaví se te si, v té nové, rukama tatrováků vyrobené tramvaji nejdou otevřít dveře. Cestující, kteří ve stojící přestali být cestujícími, chvili zuřej, ale pak si zvyknou a na všechno pří si svíř člověk zvykne - a začnou se zabydlovat. Ohražují se, záclonkami se tvorí soukromí, hledají si partnery do hry na lásku /nevím, jestli to znáte, to je původená hra/. A tak si představte, že si lidé zvykli na život v zavřené tramvaji. A jen občas někdo otevře velmi zadýcháno okno, a oznámí ostatním, co se venku nosí. Oznámi ostatním, že je venku jaro. A všechni lidé v zavřené tramvaji meditují o životě na ulici. A pak někdo vykřikne: "Podivejte se, vždyť už jdem". A vážně; všichni mají pocit jízdy. Jenže to jde o ten známý zrakový klam, když my stojíme a něco kolem nás jede, tak se nám zdá, že jsme se konečně hli z místa. ze jsme se rozjeli někam jinam, ale pak jedoucí okolí přejede a my zoufale si uvědomujeme, že slo o klamu a trapná skutečnost nás konejší bezduchým žvatláním z amplionu.

Je ale veliká škoda, že naši tramvaj můžeme nazvat tramvaji poměrně novou, že tedy musíme v naprostém klidu čekat na její stáří, že musíme čekat, až se rospadne vlastní vahou, režim a parazity. Byli jsme počati v tlačenici, narodili jsme se v tramvaji, která cukla - tedy předčasně.

Ještě jednou k lednovým demonstracím

Znovu se vracíme k demonstracím, které se udaly v týdnu od 15. do 20. ledna v Praze. Motivem tentokrát byly svědectví, účastníků těchto demonstrací, otištěné v Lidových novinách 2/89. z kterých jsme se rozhodli dvě převzít.

Jedna z nich je svědectvím lékaře. Svědectvím natolik strašným a děsivým, že bychom je neváhali zařadit do některého koncetračního tábora druhé světové války nebo stalinismu, kdyby... Kdyby se to celé neodehrálo před několika měsíci v československu a kdyby hlavními aktéry nebyli příslušníci státní moci ...

...viděl jsem mladé lidi, jejichž obličeje byly nemilosrdně deformovány údery obušků, viděl jsem staré ctihoné občany, kteří byli hnáni jako dobytek. Jsem lékař a mým povoláním je pomáhat lidem v nemoci a bolesti. V průběhu několika málo minut zběsilého hnání Václavským náměstím s pořádkovými oddíly v zádech jsem poskytoval první pomoc šesti zasaženým ranami obušků. Pěti z nich jsem v chaotické atmosféře doporučil chirurgické ošetření pro nebezpečí krvácení do mozku, jeden muž byl v bezvědomí, byla pro něj zavolána rychlá záchranná pomoc. Na rohu Jindřišské ulice a Václavského náměstí jsem zahlédl o zábradlí se opírající mladý, snad manželský pár... Náhle se objevili příslušníci pořádkových oddílů splexisklovými štíty a obusky... Asi dvacetiletý hoch byl udeřen třikrát obuškem do hlavy, zapotácel se a upadl... Pravděpodobně v bezvědomí byl odvlečen jako pytel Brambor do nejbližšího početovostního vozu. Křičící dívka byla zcela nekompromisně sražena na zem. Sedm asi tak stejně starých příslušníků ve stejném rozdílu... do ní počalo kopat... Po mnoha ranách a kopancích do hlavy, prsou, podbřišku se dívka přestala bránit, zůstala nehybně ležet... Zhlédly jsem mladé rodiče s asi osmiletým chlapcem. Chlapce pohltil přívál vody z vodního děla... S dětskou radostí a naivním výrazem ve tváři, prozrazujícím, že ničemu nerozumí, se začal veselé smát. V tom k němu přiskočil ozbrojený příslušník Lidových milicí a udeřil ho pěstí do břicha... Chlapec se s vyraženým dechem sestal k zemi a zůstal ležet...

/Svědectví lékaře MUDr. Pavla Béna/

Leoš a Michaela Mayerovi jeli v sobotu 21. ledna do Vsetína, aby uctili památku Jana Palacha. Když vystoupili z vlaku, byli napadeni několika muži v civilu, kteří s nimi smýkali, kroutili M. Mayerové ruce, L. Mayera srazili na zem a bili ho pěstmi. Po výslechu a nezákoném filmování v budově mistního JZD naložili manžele Mayerovy spolu s dvaceti zadrženými do autobusu. V kilometrových intervalech zadržené z autobusu vysazovali. Během jízdy policisté zadržené uráželi a chovali se k nim násilnicky. Manželé Mayerovi se ocitli asi 25 km od Kolína.

/podle sdělení VONS č.897/

Setkání na Letenské pláni

Dne 25.3.1989 se mělo konat na Letenské pláni v Praze diskusní setkání členů Nezávislého mírového sdružení. Sraz byl v 15 hod. u místa bývalého pomníku J.V. Stalina. Vzhledem k tomu, že již dávno před touto hodinou zde členy NMS očekávalo početné komando příslušníků StB přicházejí byli odkazování směrem "Na Špejchar". Tady se sešlo kolem 10.hodiny pod přístřeškem bufetu asi čtyřicet lidí, samozřejmě opět za početné účasti StB. Po chvíli čekání vystoupila Fatra Konrádová s diskusním tématem Alternativní civilní služby. Bohužel nedomluvila. Spolu s L.Kohoutem, Janou Miklušákovou byli nejprve perlustrováni a následně odvedeni do policejního vozu. Zbyli shromáždění členové NMS poté, co policie dala k zavření bufetu příkaz a žádala rozchod "nedovoleného" shromáždění, místo opustili.

Duben - měsíc solidarity s čs.politickými vězni

V sobotu 1.4.1989 zorganizoval Klub právní podpory místo původně plánované besedy s právníkem /byla zmařena příslušníky StB/ jako náhradní akci manifestační pochod Prahou k zahájení měsíce solidarity s čs.politickými vězni. Účastníci pochodu, aktivisté NMS, Českých dětí, Klubu právní podpory, Charty 77 a příznivců si připojí československé trikolory, které budou nošeny v průběhu celého měsíce dubna. Trasa pochodu vedla od centra města k soše sv.Václava, kde zazněla čs. státní hymna třiceti hlasy. Poté byla v parku u náměstí Jiřího z Poděbrad beseda, kde byly uvedeny ve známost plánované akce v souvislosti s měsícem solidarity. Členové NMS seznámili přítomné s fakty týkajícími se problému odmítnutí základní vojenské služby z důvodu svědomí. Na závěr pochodu byly položeny květy a zapáleny svíčky u původního hrobu J.Palacha. Účastníci uctili památku J.Palacha minutou ticha a na závěr odezvěla společná modlitba. Celá náhradní akce proběhla bez účasti příslušníků SNB.

Přátelé,

Znovu uveřejňujeme adresu, na kterou je možno posílat hračky mentálně postiženým dětem v ústavu ve Slatinanech.

Blíží se Mezinárodní den dětí a chceme vás proto poprosit jménem těch nejopuštěnějších, aby jste nedělali rádost jen svým blízkým, ale aby jste pomohli prožít krásné chvíle her i těmto dětem.

Prosíme všechny, kdo se budete chtít v této akci angažovat, aby jste poslali v nejbližší době na uvedenou adresu nějaký malý dárek pro tyto děti. Měla by to být nejspíš hračka pro děti tak do šestí let - omyvatelná, bezpečná a jednoduchá, v ceně do dvaceti korun. Můžete poslat i starší, již nepoužívané hračky.

Jaroslava Běkešová
53821 Slatinan 402

Smutné výročí

Letos je to plných sedmdesát čtyři let, co byly 22.4. 1915 vůbec poprvé u městečka Yprés použity chemické zbraně. Za celou dobu 1. světové války bylo použito 125 tisíc tun těchto nejnehmánnějších zbraní. Na jejich následky zahynulo přes 100 000 osob, dalších nejméně 1,3 milionu osob si z bojiště odneslo trvalé následky.

Svět se však, bohužel, z této tragédie nepoučil. Právě naopak. Jejich okamžitý "úspěch" podnítil další úzkumy v oblasti otravných látek. A tak byl v letech :

- 1919 připraven Lewisit
- 1929 syntetizován fosgenoxin
- 1932 ve Velké Británii vyrobena chemikálie zvaná DFP /první nervově paralytická látka/
- 1935 mezi bojové látky zařazen dusíkatý Yperit
- 1937 objeven Tabun /další nervově paralytická látka/
- 1938 vyzkoušen sarin
- v padesátých letech objevena nová nervově paralytická látka VX účinná v mnohem menší koncentraci než Tabun a Sarin
- šedesátá a sedmdesátá léta jsou charakteristická vývojem několika druhů látek s účinkem psychochemickým. Tak byla napříkladu syntetizována látka BZ narušující psychiku /halucinogeny/ zasažených natolik, že po dobu několika hodin jim to znemožnuje bojové či pracovní úkoly.
- osmdesátá léta přinesla vývoj a výrobu binární munice. Je plněna dvěma toxickými nebo jen málo toxickými látkami, které se před použitím smíchají a vlivem chemické reakce vznikne vysoce toxická otravná látka.

Co se vyvíjí dnes a do budoucnosti není známo, protože chemické zbraně podléhají nejvyššímu stupni utajení. Nakonec, nepřejme si to ani vědět a doufajme, že všechny státy světa co nejdříve přistoupí na Úmluvu o zákazu vývoje, výroby a hromadění bakteriologických /biologických/ zbraní a jejich zničení z roku 1971.

Ačkoliv podle prohlášení našich nejvyšších a stranických činitelů nejsou na území ČSSR vyvíjeny ani uskladňeny chemické zbraně, nemocou nás nechat klidnými rostoucí počty chemických havarií.

Před rokem byl likvidován požár v bývalé cihelně v Kyjově-Boršově ve skladu chemikalií, patřící ZZN Hodonín. Hmotná škoda byla vyčíslena na částku vyšší než ž.ř mil.korun. V tomto skladu hořely mimo jiné také herbicidy, pesticidy a insekticidy, látky, jichž lze využít při výrobě chemických zbraní. Správa naší vlády se ve světle této skutečnosti jeví jako nanejvýš rázporuplná. Náš tisk nepřinesl podrobnější zprávy o tom, co vlastně hořelo, jaká látka se uvolňovala do ovzduší a zamotávala jej. Do dnešního dne se nepodařilo uskutečnit likvidaci tohoto marastu a jak informuje deník ÚV SSM Mladá fronta, „... je uložen v několika desítkách kovových kontejnerech na místě požářiště. Dosud nejsou vylečeni někteří záchranáři.“

Co k tomu dodat ? Chemie je všude kolem nás, bez chemie si už neživí život představit. Avšak chemické nebezpečí vyrůstá ! Nikdo netuší, co se s k u t e c n ě v našich chemických vyrábí, co se tam skládá. Je třeba, aby veřejnost byla objektivně informována o tom, jak je zajistěno skladování vys-

ce toxických látek, jaká jsou činěna opatření, aby nedošlo k opanování katastrofy z Kyjova.

Žádám, aby chemické továrny byly podrobeny veřejné kontrole a to i kontrole laické a z nezávislých zdrojů, aby všechny defolianty, hebricidy, jichž je možno využít k výrobě chemických zbraní byly vyřazeny z výroby.

V Praze 20.1.1989

Josef Kuhn

Jistě nejen lidé byli šokováni,

ale určitě také policie a StB v pondělí 27.3., když Turnovem vyzáilo 36 lidí k mírovému pochodu na Hrubou Skálu. Díky jednomu z účastníků pochodu, který přišel s transparentem "Svobodu politickým vězňům" vznikly na místě z roztrženého prostěradla ještě dva veliké transparenty s nápisem "Mir", H. Marvanová, T. Dvořák, J. Petrová" a "Propusťte politické vězňé". Všichni jsme s napětím očekávali ohýklý zásah policie, ale k našemu překvapení celá cesta proběhla naprostě bez problémů. Cestou na Hrubou Skálu jsme se několikrát zastavili. Poprvé vystoupil zástupce Klubu právní podpory L. Kohout, seznámil přítomné s programem KPP, připravovanými akcemi a zájemci si brali archy se základním prohlášením KPP. Podepisoval se také návrh udělení Nobelovy ceny Václavu Havlovi a výzva občanů z Mladé Boleslaví za propuštění Václava Havla. Na dalších zastávkách vystoupil J. Kuhn s konceptem návrhu na zřízení alternativní civilní služby /návrh i adresu J. Kuhna zveřejňujeme/ a převážně k němu pak probíhala diskuse.

Na Hrubé Skále jsme se asi na dvě hodiny zastavili, hrálo se na kytaru, povídalo, jedlo. Domluvili jsme se tu na dalších setkání, která by se měla konat na Hrubé skále každou třetí sobotu v měsíci. Zpáteční cesta do Turnova proběhla v pořádku, jen při pochodu městem opět bylo cítit napětí - kolem projely dva policejní vozy. Pochod jsme ukončili na nádraží ČSD v Turnově, kde jsme povídali oba transparenty na plot před nádražní budovou /visely tam pry ještě druhý den ráno/ a zapívali jsme státní hymnu. Celá akce proběhla /mimo těch dvou aut policistů s vystřílenýma očima/ bez jakéhokoli policejního zásahu. Ještě jednou díky turnovským aktivistům Nezávislého mírového sdružení za tento vynikající zážitek,

Text prohlášení Alternativního mírového pochodu Českým ríjem :

Já, občan Československé republiky vyjadřuji dnešním pochodem pochybnost o smyslu existence naší lidové armády, iakož i o existenci ostatních světových armád a všech zbraní.

Vím, že zničení všech zbraní je v současné době utopíí, ale jsem pro vytváření takových podmínek k životu, ve kterých by člověk nebyl od dětství cvlivnoven militaristickým působením sdělovacích prostředků a výchovných zařízení všech stupňů v jakékoli formě.

I když jednám proti svému nejnáternějšímu přesvědčení, jsem nucen se zúčastňovat ze strachu před všemi formami reprezálií vojenské základní služby a vojenských cvičení.

V Turnově dne 27.března 1989

Nové zákony v MLR

Začátkem letošního roku maďarský parlament přijal dva významné zákony : spolčovací a shromažďovací.

Podle přijatého shromažďovacího zákona nutno o každou akci ~~pre-~~ dem žádat. Zamítnuta může být jen co do místa nebo doby konání. V Budapešti jsou pro demonstrace uzavřeny tři prostory. Povolení potřebují pouze akce na volném prostranství, v uzavřených místnostech ohlašovací povinnost není. Policejní orgány se mohou shromáždění účastnit jako pomocníci pořadatelské služby při řízení dopravy či při ochraně demonstrantů před napadením zvenčí.

Zákon spolčovací v podstatě potvrzuje existující praxi. Vzniku dalších odborových organizací, společenských iniciativ i politických stran nic nestojí v cestě, jsou pouze stanovena určitá pravidla v administrativním postupu. Trestu až do jednoho roku vězení /!!!!/ by se ovšem vystavili organizátoři takového společenství, které by přes úřední zákaz pro prokazatelně nepřátelskou činnost v práci pokračovalo.

Spolu se spolčovacím zákonem měl být původně přijat i zákon o politických stranách. Ten však byl vydělen a má přijít ~~me~~ pořad jednání až při letním zasedání parlamentu.

Převzato z Lidových novin /článek H.Němcové : Na cestě k právnímu státu / č.2/89

Britští aktivisté v Praze

V prvních dnech února 1989 přijeli do Československa tři míroví aktivisté z Velké Británie. 6.2.1989 dva z nich v Praze a jeden v Brně rozdali celkem 1200 letáků s krátkým textem a základním prohlášením NMS. Jelikož na letácích bylo uvedeno jejich jméno, při návratu do hotelu je očekávala policie a byli vypovězeni z ČSSR. Mimo jiné byli přijemně překvapeni reakcí lidí, kterým tyto letáky předávali. Následuje úvodní text jejich letáku:

V dubnu 1988 lidé v Československu založili Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti. Toto sdružení zároveň vydalo své programové prohlášení, podle něhož je život v míru základním lidským právem. Prohlášení dále požaduje svobodu sdružování pro občany, pro něž mír znamená více než pouhé odmítání války.

Vydavatelé bulletinu Nezávislého mírového sdružení Hana Marvanová, Tomáš Dvořák a Luboš Vydra byli nyní zatčeni a obviněni z trestného činu pobuřování.

Patříme ke skupině lidí, která ve Velké Británii usiluje i mír. Zatčení a obvinění aktivistů NMS považujeme za krajně znepokojující. Přijejí jsme proto do československa, abychom těmto třem lidem, Nezávislému mírovému sdružení a cílům tohoto sdružení vyjádřili svou plnou podporu.

Joe Harris, Pamela Banks, David Barnsdale
c/o Faslane Peace Camp
Helensburgh, Dunbartonshire
Scotland

Proti militantním hračkám

Ve dnech 16 - 29.3 1989 proběhla v ČSSR akce Nezávislého mírového sdružení namířená proti militantním hračkám. Rozdávaly se letáky, dělaly se zápisy do knih přání a stížnosti v jednotlivých hračkářstvích...

Přátelé,

Nekupujte dětem vojenské hračky.

Nedávejte jim tanky a samopaly, nehrajte si s nimi na vojáky!

Proč vytvářet v dětech pocit, že zabíjení je součástí života?

Dejte jim pocítit lásku a radost z pěkných věcí.

NMS

Ačkoli jsme rozdali tisíce těchto letáčků, myslím, že tahle akce by neměla vůbec končit. Chtělo by se to s iniciativou zaměřit především na výrobce militantních hraček, letáčky umisťovat na hračkářských krámech ...

Kontakt s vězněnými

Z mnoha vězněných aktivistů různých nezávislých iniciativ vybíráme členy NMS - jejich datum narození a místo současného pobytu /obojí se musí psát dohromady jako adresa/.

Hana Marvanová 26.11 1962

Věznice MS

Poštovní úřad 614

Poštovní schránka 09

16102 Praha 6

Tomáš Dvořák 3.7 1965

adresa stejná jako Hanka

Jana Petrová 16.9 1966

adresa stejná jako Hanka a Tomáš

Hanka a Tomáš jsou ve vazbě od října minulého roku /1988/, Jana od ledna tohoto roku. Všichni na základě vykonstruovaných a nesmyslných obžalob. Proto : kdo můžete, pošlete jim alespon pozdrav !!!!

Další absurdní odsouzení

25. března 1989 uplynul rok od konání manifestace věřících v Bratislavě. Její bilance byla otřesná - desítky zraněných a zatčených. Ačkoli se před soud dostalo několik lidí, na všechny se vztahovala amnestie presidentské republiky udělená v říjnu minulého roku. Jen na jednoho ne.

Jiří Fajmon byl odsouzen v lednu tohoto roku na 2 měsíce do II. skupiny. Na základě vykonstruovaného svědectví a především nechuti justičních orgánů zabývat se fakty, na které obviněný poukázal byl odsouzen. Jeden z paradoxů je v tom, že Jiří Fajmon se na náměstí, kde se konala demonstrace vůbec nedostal. Byl prostě vybrán jako jeden z lidí, kteří to musí "odnést".

Základní prohlášení Klubu právní podpory.

Založení klubu bylo inspirováno smrtí Pavla Wonky, který tragicky zemřel na jaře roku 1988 ve věznici v Hradci Králové za dodnes nevyjasněných okolností, nasvědčujících porušování základních lidských norem vůči vězněným osobám.

Klub je určen široké veřejnosti a cílem se tudiž může stát každý bez ohledu na svá politická či náboženské přesvědčení. Prohrazem klubu je zajistit rozvíjení právního vědomí mezi občany tak, aby mohli plně užívat práv zaručených ústavou a ostatními zákony československého státu. Zároveň se klub sazuje o zajistění spravedlnosti a poskytuje pomoc v případech, kdy je zákon postzpěm státních orgánů nebo společenské organizace porušen.

Všeobecné právní vědomí prostých občanů naní na odpovídající úrovni tak, aby se mohli v případech účinné hájit a důsledně uplatňovat svá práva, kterých si mohly nejsou ani vědomi nebo je nevyužívají. Cílem Klubu právní podpory je odstranění tohoto společensky nežádoucího stavu a prosazovat a zajistění opravdové glašnosti a zároveň poskytování věstranné právní pomoci občanů.

Program činnosti:

- 1/Shromažďování případů osob štipaných v rozporu se zákonem a jejich zveřejnování všemi čestnými prostředky.
- 2/Shromažďování a zveřejňování informací o životě postiženého, aby se stal veřejně známou osobou.
- 3/Organizování setkání na podporu postiženého a jeho rodiny včetně postovního styku do vězenby.
- 4/Podpora a pomoc obětí nejen v řízení trestní, ale i občanskoprávním a správním. Zejména v případech sporů pracovně-právních či sporů s hraběbnými sdruženími prostředky.
- 5/Organizování setkání, na kterých budou občané seznámeny se základními právními dokumenty jak československými, tak mezinárodními.
- 6/Na setkáních informovat občany podrobně o právních vztazích využívajících se základních právních předpisů /správní, občanské, pracovní a trestní právo/
- 7/Učastí na soudních jednáních tak přítomností veřejnosti napomáhat objektivité soudních rozhodnutí.
- 8/Informování československé a mezinárodní veřejnosti o porušení právního řádu a tímto pomáhat k dosažení spravedlnosti a práva.
- 9/Zajištění veřejné kontroly poměrů v československých věznicích například besedami s bývalými vězni a funkcionáři státních orgánů.

Cílem Klubu právní podpory je postupně vytvoření veřejné kontroly nad dodržováním zákonosti a právního řádu tak, jak ji zaručuje Ústava ČSSR.

Zájemce o spolupráci může obrátit na mluvčího klubu s tím, že nebude dát sice to přát, nebudne jeho jméno zveřejněno.

Mluvčí Klubu právní podpory pro rok 1989:

Roman Rákosník, B.Němcová 3, Jablonec n.N. 466 04 tel. 23761
Lubor Kohout, Matěje Mařáka 17, Praha 2 120 00
Alois Nedvěd, 5.května 1785, Louň 440 01

V Praze dne 14. května 1989.

Vážení představitelé, členové a stoupenci nekonformního hnutí.

Obracím se na vás, protože mi leží na srdci jedna závažná věc, a to je nedodržování závazků, jenž jsme si sami stanovili. Pokud my, kteří se snažíme vyjednávat a usilujeme o konstruktivní dialog, neplníme a nemůžeme z bühlíjakých příčin plnit vlastní vnitřní řád a z něj vyplývající závazky, nemáme na tento dialog nárok a nejáme ho hodni.

O co mi jde? Od konce října minulého roku jsou protiprávně vězněni naši kamarádi Hanka Marvanová a Tomáš Dvořák, kteří svým nekompromisním postojem usilovali o to, co jsme nakonec zčásti mohli zažít nyní 25.2 1989 v Riegrových sadech jako oficiální, povolený diskusní kroužek, sic pod vedením SSM. Koncem roku 1988 byla za tyto lidi, nyní již i za Janu Petrovou, vyhlášena hladovka, které se může bez jakéhokoli ohledu zúčastnit úplně každý, kdo má zájem takto morálně podpořit tyto mladé aktivisty. Hladovka se ovšem drží vždy jeden den v týdnu, když si kdo určí a každý týden se opakuje až do propuštění vězňených.

Aby nedocházelo k tomu, že postupně bude hladovka přerušována, musí si každý sám na začátku uvědomit, jestli to zvládne nebo ne, jestli má dost sil nebo nemá.

My všichni z NMS nepochybňujeme o to samé, o co usilovali a za co jsou vězněni Hanka, Jana a Tomáš, proto si musíme uvědomit, že vlastně ve vězení jsou za nás. Za nás všechny. A že to mají nelehké, ví každý, kdo tam byl. My, co jsme tady na svobodě, musíme převzít na sebe jejich břímě a ač nepřímo, pomáhat ho jim tam ve vězení nést. Jinak slovy Václava Havla:

"Křivdu, nebo útok na osobní svobodu ježnoho, musíme oprávněně pociťovat jako útok na sebe samu, upírání práv jednomu, je upírání při celé společnosti". Toto musíme mít na zřeteli. Proto na vás apeluji, jestliže jste se už rozhodli dobrovolně držet hladovku, důsledně a poctivě ji dodržujte a dbejte také, aby byla dodržována ve vašem okolí. Jak vy se však rozhodnete, je vaše věc. Pokud se trošku na toto necítíte a tento závazek z různých důvodů nemůžete splnit, radši se do toho nepouštějte. Jestliže jste už hladovku držet započali a dále ji už držet nechcete, neprodleně to oznamte. Pokud toto nebude dělat opravdu, poctivě a s vědomím, že pomáháte svým kamarádům, radši to nedělejte vůbec. Zpochybňte tím jen sami sebe a tím i celé NMS a hnutí mnoha mladých lidí, kteří se k této protestní akci hlásí.

Uvědomte si, že je to otázka vaší morální cti a vašeho svědomí. Říkám to všechno proto, že v poslední době se zde v Liberci objevily případy, kdy někteří tuto hladovku vědomě porušují a tím narušují řetězec, který s sebou hladovka nese. Porušením tohoto řetězce pozbyvá hladovka smyslu řetězová. Nedovolme tedy, prosím, aby byla zpochybňována. Nikdy Hance, Janě a Tomášovi nemůžeme vrátit jejich drahou oběť za nás, tak alespoň hladovkou, tímto tichým protestem, která je jen minimem toho, čím již můžeme prokázat naše soucitění s nimi.

člen NMS a signatář CH 77

Leoš Mayer

Uzávěrka dne 8.4.1989 Liberec

Tato stránka je určena vašim příspěvkům. Za ty došlé
děkujeme.